

VŠECHNO LÉTÁ ...

Dřív, než jsme si začali povídat a tvořit o Sv. Martinovi, pustili jsme se do projektu „VŠECHNO LÉTÁ“. Děti ve skupinkách plnily úkoly, za které sbíraly body. Prvním úkolem bylo namalovat obrázky s danou tematikou, které potom ohodnotily děti z vedlejší družiny body. Druhým úkolem bylo v časovém limitu napsat co nejvíce létajících předmětů a třetí úkol a možná i nejtěžší, vytvořit létající „stroje“. K dispozici byly špejle, brčka, papír, gumičky, balónky a další materiál. Děti se do konstruování pustily s nadšením a velkým odhodláním. Pod rukama jim vznikaly nádherné stroje, které hned ve třídě otestovaly. Po sečtení bodů byla vyhlášena první tři vítězná družstva, na která čekala odměna. I ti, co se neumístili, však neodešli s prázdnou a také byli po zásluze odměněni. Na školní zahradě si potom děti vyzkoušely a porovnaly s ostatními, jak vysoko a daleko jejich létající stroj dolétl.

O SV. MARTINOVÍ

V pátek 11. listopadu jsme si v družině připomněli svátek svatého Martina a přečetli si o něm legendu.

Kdysi dávno se jednomu římskému vojákovvi narodil chlapec, kterému dali jméno Martin. Byl to zdravý, silný kluk, a proto když vyrostl, jeho otec se rozhodl, že z Martina bude také voják. Martinovi se to moc nezamlouvalo, ale podřídil se otcově vůli. Vstoupil tedy do vojska, ale od začátku nebyl jako ostatní vojáci. Byl skromný, hodný, k ostatním se choval mile a s úctou. Přesto však byl velmi statečný. Jednoho zimního večera se vracel do tábora. Bylo nevlídno a mrzlo, Martin jel na svém koni a hřál ho jeho velký teplý vojenský plášť. Už z dálky ve večerním šeru viděl, že se u brány někdo krčí. Když přijel blíž, spatřil žebráka v potrhanych šatech, jak se choulí a snaží se zahřát. Martin u sebe neměl peníze, které by mu dal, aby si koupil něco na sebe. Neměl ani kousek jídla. Uvědomil si ale, že jeho teplý plášť je dostatečně velký, aby zahřál dva lidi. Vytáhl tedy meč a svůj plášť rozsekl na dvě části. Jednu si nechal a druhou dal promrzlému muži. V noci se mu pak zdál sen. Viděl v něm žebráka, který měl na sobě půlku jeho pláště, a kolem sebe spoustu andělů, kterým říkal, že to Martin ho zachránil. Ten dál pokračoval v konání dobrých skutků a všichni ho měli moc rádi, až ho jednou zvolili svým biskupem. Legenda praví, že Martin takovou poctu nechtěl přijmout a schoval se před lidmi k husám do chléva. Ty se prý ale tak rozkejhaly, že Martina prozradily. Od té doby k svátku svatého Martina patří pečená husa.

Rovněž jsme si povídali o tradicích a pranostikách tohoto dne.

Na svatého Martina zima chod svůj začíná.

Na svatého Martina bývá dobrá peřina.

Na svatého Martina kouřívá se z komína.

Zatím jsme bez „bílé peřiny“, ☺ tak uvidíme, kdy Martin dorazí...

